

MANIFEST

NO A LA CORRUPCIÓ. CAMPS DIMISSIÓ!

26 de Març de 2011. València

Ciutadanes i ciutadans:

Dissabte milers i milers de valencians eixirem de nou al carrer sumant les nostres veus per dir ben alt i clar “No a la corrupció” i exigir la dimissió de Camps. Dissabte ens manifestarem una vegada més en defensa de la democràcia al País Valencià, assetjada pel càncer de la corrupció i l'abús de poder. Perquè la corrupció, lluny de ser un fet aïllat o esporàdic, s'ha convertit amb els successius governs del PP en una pràctica sistemàtica que vulnera les regles del joc democràtic utilitzant les institucions i els recursos públics per alimentar interessos i negocis privats. La corrupció està íntimament lligada, ara i ací, a una manera d'entendre la política, l'economia i la societat instal·lada en el disc dur de l'ordinador obsolet de la dreta valenciana. La corrupció és la cara més tramposa d'un capitalisme depredador fonamentat en l'explotació de l'home per l'home, causa i efecte d'una degradació democràtica que segresta la voluntat dels ciutadans per transformar les institucions públiques en un mecanisme al servei dels privilegis d'una minoria.

Des d'aquell “*estamos en política para forrarnos*” de Zaplana, els pagaments multimilionaris a Julio Iglesias en paradisos fiscals i la gran enganyifa de Terra Mítica, a l’*“amiguito del alma”* de Camps – paraules que delaten la connivència de la Generalitat amb la major trama de corrupció coneguda de l'era democràtica, el tristament famós cas Gürtel–, s'estén la metàstasi d'una misèria política que està col·lapsant la vida pública, els recursos financers i el patrimoni natural i cultural dels valencians i que amenaça greument el nostre futur i la mateixa pervivència dels valencians com a poble diferenciat. L'antipolítica dels grans fastos i l'urbanisme salvatge amb què pretenien convertir el País Valencià en la terra de xauxa on els diners plourien del cel s'ha revelat com un fracàs estrepitos, un forat negre per on s'escolen els millors recursos i energies del país cap a les butxaques dels taurons del negoci fàcil que prospera a l'ombra del poder.

¿Sabrem mai on han anat a parar els sobre costos espectaculars de la Ciutat de les Arts i de les Ciències? ¿Quants diners públics, amb el muntatge de la visita del Papa, es van dilapidar en benefici de la trama corrupta? ¿Quins foscos interessos –inclosos els previstos en la destrucció irracional del Cabanyal– amaguen els *bolos* Vuitton de l'alcaidessa? ¿Quins comptes corrents ha il·luminat l'excés energètic dels fanals de València, on tot continua tan fosc com sempre? ¿Quantes caparres han xuclat de la sagnia permanent, estúpida i insostenible de Canal 9? ¿A quant ascendeix la fortuna que la gran anguila esmunyedissa de la justícia, Carlos Fabra, ha amassat a costa de l'erari públic? ¿Quants diners destinats a l'acció solidària no han caigut en mans privades sota la batuta de Rafael Blasco? ¿Quins són els grans beneficiaris de pallassades de l'envergadura de l'America's Cup o la Fórmula 1? ¿Quants mítings, congressos i fastos del PP no han estat sufragats amb els nostres diners i pagats amb la trista moneda de vestits de Milano o Forever Young, rellotges sumptuosos o cotxes d'alta gamma? Del negoci fraudulent de la brossa remenada per Ripoll a les comarques alacantines puja la pudor de tot el fem acumulat de la corrupció.

Perquè la crisi econòmica actual té molt a veure amb la política de la rajola i el *campsgolfisme*, que ha situat els valencians, no en cap terra de xauxa, sinó a l'avantguarda en xifres de desocupats i treball precari, que castiguen especialment els nostres joves. En comptes d'invertir en la xarxa productiva autòctona, en la petita i mitjana empresa i en els fabulosos recursos de l'agricultura, el PP ha alçat la cortina de fum de l'economia especulativa, el miratge dels grans fastos i el turisme de sol i platja que hipoteca el patrimoni natural dels valencians: el pa inconsistent d'ahir ha portat la fam que roseguem

avui. En lloc d'apostar, en coherència amb les aspiracions i necessitats històriques dels valencians, per l'eix mediterrani que ens acosta a Europa i per l'extensió i millora de la xarxes de comunicació internes, el govern ha balafiat diners i esforços per afermar l'Espanya radial i centralista que converteix València en la platja provinciana de Madrid.

Tot això a costa dels serveis públics, del dret a una informació independent i democràtica, a una educació de qualitat i una sanitat eficient. Convertit Canal 9 en màquina de propaganda al servei del PP, RTVV malviu enmig de la il·legalitat i unes pèrdues insostenibles. La degradació de l'escola pública ha arribat, amb Font de Mora, a nivells difícilment suportables mentre augmenten els privilegis de centres privats en un retorn anacrònic a l'Espanya nacionalcatòlica. S'abandona la sanitat pública en la seua agonia per justificar que el negoci privat s'erigisca en alternativa necessària per a qui se la podrà pagar.

Però l'estat actual de coses no hauria estat possible sense l'abús d'un poder cimentat en les majories absolutes del PP. Sota el comandament de Camps, el Parlament valencià ha esdevingut una peça més del gran circ de la dreta, amb una oposició sistemàticament ignorada i menystinguda. Tot això no hauria estat possible sense el foment interessat del descrèdit permanent de la política. El PP ha fet creure que els propis vicis eren consubstancials a tota activitat pública, que la política és en essència corrupció i nepotisme, un mal inevitable. Més que el vot al PP, el que creix gràcies al descrèdit de la política és la indiferència i la impotència. Tot això no hauria estat possible sense el control ferm de l'aparell judicial, assegurant la presència de magistrats "més que amics" de dubtosa independència, àgils en la resolució de casos que han interessat al govern i impassibles davant d'altres de clamorosa injustícia. La balança judicial oscil·la segons la naturalesa del delictes i el nom de l'imputat.

La censura per activa, amb la prohibició de l'exposició al Muvim que forçà la dimissió de Romà de la Calle, l'assetjament econòmic als propietaris dels repetidors de TV3 o les indissimulades traves a l'ensenyament en valencià, o per passiva, amb les generoses subvencions a la premsa i entitats afins, ha adquirit entre nosaltres carta de naturalesa. La prepotència ha donat ales a un comportament autoritari, d'arrel franquista, que ha negat el pa i la sal a les víctimes de l'accident del metro de València, als defensors de la memòria històrica i la reparació a les víctimes del genocidi franquista, als esforços civils d'Escola Valenciana i de tots els qui treballen per la normalització lingüística i cultural dels valencians, als nostres cantants, artistes i escriptors, al bo i millor de la nostra societat civil i a la Universitat Pública.

Quan cal, el PP, amb Camps al capdavant, fa ús del més irresponsable anticatalanisme, agitant el fantasma del "*agua para todos*" o atemptant contra la llibertat d'expressió i d'informació amb la clausura de les emissions de TV3, defensades per una Iniciativa Legislativa Popular que signaren més de 600.000 ciutadans, quasi la meitat d'ells valencians, en un intent irracional d'aïllar-nos dels nostres germans d'història, cultura i llengua.

El president Camps, enviscat fins a les celles en la trama Gürtel, ha dedicat els últims anys del seu virregnat a intentar salvar la pròpia pell a costa de l'interès públic, fugit quasi permanentment del Parlament en viatges evasius d'autopromoció. El president Camps ha mentit reiteradament en seu parlamentària, amb absolut menyspreu a la dignitat dels ciutadans. El seu comportament ha ratllat sovint la més autèntica

patologia quan ha intentat desviar els focus de l'escàndol amb declaracions altisonants molt properes al pur deliri. La Generalitat Valenciana –justament rebatejada per molts com a *Barbaritat Valenciana*– és avui un vaixell que naufraga enmig d'una crisi moral, econòmica, democràtica i social sense precedents.

Però els milers de valencians i valencianes que dissabte ens manifestarem i omplirem de gom a gom el carrer no ens quedarem amb els braços creuats contemplant com la incompetència i la mala llet, la mentida, el menfotisme i el mal govern acosten cada dia més la democràcia i les llibertats cap a l'abisme. Ho hem dit i ho tornarem a dir mentre calga: "No a la corrupció! Camps dimissió!". Perquè la primera responsabilitat d'un president que ha mentit al poble, que està imputat en un cas arxidemostrat de suborn i que permet que al nostre país s'estenga el càncer de la corrupció és dimitir i

no buscar la falsa absolució de les urnes quan la història ja redacta el seu veredicta condemnatòria. La dimissió del màxim responsable de la deriva democràtica és un primer pas indispensable per a la regeneració efectiva de la vida pública. Perquè nosaltres sí creiem en la força creativa dels homes i dones del País Valencià i sabem que el futur és a les nostres mans.

Quan els polítics viuen d'esquena a la societat i generen frustració i problemes en comptes de solucions i projectes viables, el poble ha de defensar la qualitat de la seua democràcia i el sentit de les seues llibertats. Contra el desastre en què s'enfonsa la societat valenciana, el poble ha de fer valer el seu dret sobirà a la resistència civil, pacífica però enèrgica, radical i estrictament democràtica. La nostra revolta ha d'escampar-se amb el compromís de cada dia, combatent la desinformació i l'escepticisme. Aquesta revolta que diu ja n'hi ha prou, de tanta malvestat, ha de guanyar el carrer però també les urnes. Perquè només des del convenciment que una altra política no només és possible sinó també urgent i necessària començarem a vèncer.

No amb el nostre treball! No amb els nostres vots! No amb nosaltres!
NO A LA CORRUPCIÓ! CAMPS DIMISSIÓ!

Col·lectiu Contra la Corrupció

